

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604636768/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Nej, vi vil æt hør' mer i Aften. -- Aa, Høllum, maa jeg sig' *Du* til Dem, for De veed æt, hvor nær De er gaaen mig, det kan De æt forstaa.»

»Tak, tak! munde Høllum ned mod Tangenterne.

»Ja, det er jo æt at sige Tak for.»

»Jo,» sagde Høllum uden at vende sig. Karl syntes, han bevægede Ryg og Skuldre lidt mistænkeligt. -- »Men jeg maa nok blive ved at sige *De* til Dem, Hr. Proprietær,» sagde han saa med en Stemme, som ingen kunde tage fejl ad.

Atter lang Tavshed.

»Aa ja, det er s'gu ligegodt saen noget, man trænger til,» sagde Wintrup for sig. -- »Nu bliver I her jo hele Julen, lille Venner, saa faar jeg mig jo nok mandet saa møj op, saa vi kan ta'e vos en Skotsk tilsidst. -- Kom nu herhen, Lille Høllum, og lad os drikke Halv-Dus, -- og drikk' helt ud.»

Man klinkede og drak. Derpaa gav Høllum sig til at spadsero op og ned ad Gulvet herne ved Vinduerne, hvor Lampelyset kun sparsomt naede hen.

Efter en lille Tid sagde han: »Det maa jo være noget af det herbigste ved Højskolerne, at de vækker saadant noget til Live igjen hos Bønderne.»

»I hvad for noget?» sagde Wintrup.

»Ja, -- Folkesang og Folkedigtning, hele det folkelige Tanksæt og Følelsesliv, som saa let ellers tager Skade i vore Dage, ved Avislæsning og -- alle de andre moderne Paavirkninger.»

»Naah! -- ja, gid det var saa vel,» sagde Wintrup. »Men det mangler der s'gu møj i.»

»Ja -- sssj -- enhver Stræben er jo ufuldkommen, men det var dog sikkert Hensigten og Maalet for Grundtvig -- efter hvad jeg har -- nærmest hør' derom, dette, at gjøre den sjælelige Naturgrund i Folket levende og frodig, saa den atter kunde komme til at bære sin oprindelige og ejendommelige danske Afgrøde --»

»Naturgrund! -- nej, det troer jeg æt, der gøres møj ved paa Højskolen. Jeg synes, det er all'tider Folkeaanden, de taler om. Og er der noget, de æt bliver af at vær' paa Højskole, saa er 'et da *naturlig*.»

»Jeg har af en grundtvigsk Præst hørt netop denne Beskyldning for Unaturlighed rettet mod Indre Mission.»

»Det er s'gu Hip som Håp. De faar det ene Sted ligesaagodt som det